

Universitätsbibliothek Wuppertal

Flavii Philostrati quae supersunt

Philostratus, Flavius

Turici, 1844

Notae in Philostrati junioris Images et Callistrati Descriptiones

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5613](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5613)

NOTAE

PHILOSTRATI JUNIORIS IMAGINES

CALLISTRATI DESCRIPTIONES

NOTAE

IN

PHILOSTRATI JUNIORIS IMAGINES

ET

CALLISTRATI DESCRIPTIONES.

NOTAE

PHILOSTRATI JUNIORIS IMAGINES

CALLISTRATI DESCRIPTIONES

PHILO

3. 6. Res
lucis prop
morum ma
gnum est
Secundum
B. J. J. J. J.
pelle, ab
et represent
diti motu
6. 2. et
H. J. J. J.
lat. IV. 221
P. J. J. J.
sera Achille
prehendit
W. H. J. J.
ridetur, et
1. J. J. J.
112. 29. —
P. J. J. J.
L. J. J. J.
J. J. J. J.
J. J. J. J.
7. 1. J. J.
2. Gym. 4. J.
J. J. J. J.
J. J. J. J.
J. J. J. J.
J. J. J. J.

NOTAE

IN

PHILOSTRATI JUNIORIS IMAGINES

ET

CALLISTRATI DESCRIPTIONES.

NOTAE

IN

PHILOSTRATI JUNIORIS IMAGINES.

5, 6. Respicit ad 435, 10. — 8. »Descriptioni tabularum propriam quandam et rei congruentem praeceptorum materiem, ad quae iudicium de tabulis dirigendum est, praemittendam censet.» J. — 15. ἀπατή. Secundum dictum Gorgiae apud Plut. Mor. 15, d. — 19. ἔξω μέτρον. »Accipio de corporis habitu male composito, absurdo et harmoniae experte, in quo exprimi et repraesentari non potest animi sani et recte constituti motus.» J. — 23. cf. H. Od. μ, 450.

6, 3. cf. praeter laudata Welckero et Müllero Arch. 347. Inghir. Gal. Om. III, 125. R. Roch. in Annali dell' Inst. IV, 321 sqq. Panofka in Bullettino 1832, p. 71. »Plinio teste XXX, 40, 29. Athenion Maronites pinxerat Achillem virginis habitu occultatum Ulysse deprehendente. Praeivit Polygnatus apud Paus. I, 22, 6.» W. Hac imagine aliqua ex parte Sophoclis Scyriae redduntur, cf. Welcker Trag. 102 sqq. — 8. cf. H. II, 400. — 15. vide Heroic. 307, 24. — 19. cf. Heroic. 312, 29. — 21. V. Ap. 33, 12. — ib. τὸν ἀδελφὸν θηρατῆς ex Soph. Aj. 2 ductum videtur, ubi cf. not. Lobeckii. — 26. Argumentum imaginis vide illustratum a Welckero Trag. 140. Sophoclis Dolopes ante oculos fuere Philostrato.

7, 4. ἀπαυγεμένης — ταύρος. cf. Heroic. 315, 28. Gymn. 4, 12. ibique notata. — 8. ἔκπυτος. de hoc loco egit Welcker. Trag. 141. — 11. Similes imagines vide apud Bouill. III. basr. 2. Pict. Erc. II, tab. 19. cf. et Welcker Acad. Kunstm. 19. Fabulam pluribus tractavit Böttiger in Att. Mus. I, 316 sqq. — 18.

cf. V. A. 144, 4. — 24. Marsyas fl. conspicitur in sarcophago apud Bouillon I. c. praeterea Apollo eodem fere, atque hic, statu, nec desunt satyri Marsyam miserantes; cf. Ovid. Met. VI, 392.

8, 2. Respicit fortasse ad V. A. 26, 20. — 5. Soph. Oed. C. 16. Versus causa retinui πυνόπτερον, quamvis et Suidas v. ἰσὸς agnoscat Philostrateam lectionem πυνόπτερον. — 8. Forma locutionis, ut Im. 392, 27. — 10. Ita Aristides quoque loquitur, I, 278. — 27. Vide Müller Arch. 636, et, quem laudat, Millin Vases II, 10. Dontae opus commemorat Paus. V, 17, 1. VI, 19, 9. 28. H. II. β, 308. — 29. ἵππον post Jacobsium recte etiam Lindau in vers. germ. removit; sophista enim presse sequitur Soph. Trach. 10. — 30. ἐς ἐμβολήν. cf. Eur. Herc. fur. 865.

9, 3. »Hanc deam hic non, ut in nuptiis assolet, appictam esse animadvertit scriptor, quippe quia violentius Achelous Deianiram petiverat, patrem ejus variis speciebus terrens, non ἔδνοις πιδῶν (Aesch. Prom. 560)«. W. — 15. cf. Theocr. XXIV, 55. — 23. In descriptione hac rhetor colores duxit ex Pind. Nem. I. Imagines h. argumenti vide apud Müller Arch. 634. — 26. cf. Pict. Herc. I, 37. — 28. »Non ἡ ἔννοια τῶν ὀφθαλμῶν manum cohibet, sed Amphitryon, idque ex oculorum obtuta intelligitur.« J. — 30. vide Pind. N. I. 60 (90).

10, 5. Soph. Oed. C. 16. — ib. Ducta haec ex Pind. N. III, 82 (142) et Hes. Ery. 745. — ib. ταλαντεύσας respicit Pind. P. I, 9 (15). — 10. Ex H. Od. ε, 63. — 15. Exprimit Imag. 397, 9. — 25. γνώρισμα. cf. Schol. Ap. Rhod. IV, 727 — 33. Adhibe Pind. P. IV, 81 (144) sqq. — ib. respicitur oraculum de μονοκρήνιδι.

11, 4. De hac imagine Levezowius in Boettigeri

Amalthea I, 175 iniquius iudicat. — 6. cf. Ap. Rhod. III, 119. — 17. Simile Philippi carmen in Anth. Pal. IX, 709. — 22. Ex Ap. Rhod. III, 132, ad 25 cf. ibid. 140. — 25. »Haec picta esse rhetor non diserte affirmat; et potest haec clausula de eo, quod mox futurum sit, quasi coronidis loco, apposita esse, plane ut tab. XIV, (18, 6) ubi in pictura discus humi jacet fati insecutori indicium.» W. — 28. Vide laudata ad 393, 25, 394, 13. — 29. cf. H. II. 8, 126.

12, 1. τὸν μυκτῆρα. vide Xenoph. Equ. I, 10. — 8. Frustra haec ξυμβῆναι — Πέλοψ emendare conatur Jac. scribendum existimans ξυμβαίνει γὰρ δὴ ὁ Π. aut ξυμβῆναι γὰρ δοκεῖ ὁ Π., pendet enim infinitivus a praecedente ἐφρυνονόυντα. — 15. Habes a Suida, tanquam peculiare opus, laudatam παράφρασιν τῆς Ὀμήρου ἀσπίδος. »De eo dubitari jure poterit, utrum pictor Homericam descriptionem ad amussim reddiderit, an rhetor imitationem ejus imperfectam prehenderit ansam ad paraphrasin Homeri integram elaborandam.» W. — 18. H. II. 5, 127. — 20. H. II. 7, 411. — 21. Obiter moneo, νεύσταθμον restituendum videri loco Dionis Chr. a multis tentato LV, 18 (646 ed. Emp. 562 M), ubi vulgo legitur θάλατταν. — 23. H. II. 6, 404. — ib. H. II. 6, 331. — 33. H. II. 7, 8.

13, 6. H. II. 6, 239, 483. — 8. Hes. Epy. 383. — 12. H. II. 6, 487 et Od. 5, 273. — 17. H. II. 6, 495. 21. ib. 503. — 22. ib. 498. — 23. φέροι. h. e. τὴν ψῆφον. — 25. ὑποφόνια. cf. Harpoer. s. v. — 26. διχῆ, Jacobsii egregiam correctionem firmat Homericum ἀμφίς. II. 6, 502. — 27. ib. 503. — 31. ib. 517. 36. ib. 523.

14, 5. Videntur haec spectare ad 431, 27. — 6. H. II. 6, 536. — 9. ib. 541. — ib. »Ager τριπόλος est procul dubio is, qui ter post certa quaedam intervalla temporum aratur, de qua re consule Vossium ad Virgil. Georg. I, 47. quare non apparet, cur rhetor ex numero aratorum colligat, agrum esse τριπόλον.» J. — Ad ceteros locos conferantur hi versus Homeric: 11 = 548. 13 = 556. 16 = 558. 20 = 561. 25 = 567. 27 = 573. 35 = 587.

15, 2. cf. H. II. 6, 590. — 10 = 607. — 20. cf. Müller Arch. 645. — 23. Congruit Ap. Rhod. IV, 159. Imaginem similem vide apud Combe Terrae 52. — 26. Verba sunt ex Pind. P. IV, 68 (121.) — 27. ἀνάπυστα duxit ex Od. 1, 274. — 31. ἀμήχανον. consilii inopia laborantem mentem.

16, 4. Hic quoque scriptor expressit Ap. Rhod. IV, 222. — 14. Apud Winkelm. M. I. 66 Hesiona servatur a Telamone. cf. et Pitt. Erc. IV, 62. Müller Arch. 439. ib. cf. Pind. N. III, 24. (41), ubi adhuc persisto in vetere lectione ἰδίᾳ τ' ἐρεύνασε, h. e. non Eurysthei jussu. — 18. »supercilia spinosa belluarum marinarum

et Tritonum etiam in anaglyphis saepe conspiciuntur. vide Winkelm. T. IV, p. 104.» J.

17, 4. ὄρας ἀνθός. Respicit ad Xen. Symp. VIII, 14. — 6. cf. Mus. Worslei. I, 2, 1. Müller Arch. 672. 7. Fortasse memineral ista Heliod. I, 21. p. 35: λόγον τινὰ καὶ ἐννοίας ἀθροίζειν ἐφίκει. — 8. H. II. 7, 64. 9. »Melpomene tenet alveare, unde evolant apes mox nectareum cibum in os poetae tanquam in favum illaturae, quas quum adhuc in eo sit, ut unam post alteram emittat, admetiri eas dici potest commode.» W. 10. δρόσον. Ut est Heroic. 330, 16. — 12. »In his neminem semel monitum vel colorem comicum, vel rhythmum iambicum non agniturum esse confidimus.» W. Idem sequentia καὶ δεδοικέναι — ἐγχερίσασα in trimetros redegit, dissentiente tamen Meinekio Fragm. Com. IV, 655. — 15. cf. V. A. 50, 27. — 17. cf. Et. Mag. 256, 6 et Plutarch. Num. c. 4. — 28. »Haec omnia suspiceris derivata ex poeta, qui historiam de Hyacintho enarraverat.» J.

18, 6. Argumentum exhibetur etiam in Bullet. dell' Inst. 1830, p. 4. Annal. III, 154. Millin. G. Myth. 411 13. Mus. Cap. IV, 50. Woburn. Marb. 8, 10. Inghir. Mon. Etr. II, 61. Vide maxime v. cl. Feuerbach, in Annal. dell' Inst. XV, 237 sqq. — 31. De μαχαίρα Pelei cf. Schol. Pind. N. IV, 95.

19, 1. Vide Müller Arch. 636. Mus. Borb. VI, 96. et Peinture d'un vase de Ténée, publié a Athenes etc. 7. Adhibeatur Dio Chrys. LX, 3. p. 667 ed. Emp. et Gerhard Auserl. Vas. II, 121. — 15. τὸν ἐαντοῦ λυθρον proposuit Jac. respiciens ad Soph. Trach. 568. — 18. cf. Müller Arch. 657. Zoeg. Basr. 54. Mill. Gal. Myth. 604. R. Rochette Mon. ined. 54, 55. Ad intelligenda prima hujus cap. verba juvabit inspexisse Her. 306, 4. 29. Soph. Philoct. 7.

NOTAE

IN

CALLISTRATI DESCRIPTIONES.

25, 1. Satyrum ei, qui hic describitur, similem ex gemma, quam Patavii possidet medicus illustris Montesanto exprimendum curavit Petretti. Antra autem Aegyptia complures scriptores tractant laudati Jacobsio Ael. H. A. XVI, 15. Phrynich. apud Bekk. Anecd. I, 64. Heliod. I, 6, 18. II, 27. 146. etc. — 17. Egit de h. l. Wieseler in diss. »die Nympe Echo« p. 6. — 19. cf. infra 31, 19.

26, 3. vide Mus. Borgh. I, 14. Otto Jahn, Pen-theus und die Maenaden. p. 11. Müller Arch. 114.

27, 3. Heyne confert Mus. Flor. III, 42. adde Müll. Arch. 119. Mus. Capit. 24. Ptolem. I, 20. Worslej. I, 3, 13. — 21. Aethiopem, sed nonebrium vide in Mus. Ptocl. III, 35. cf. et Müll. Arch. 669.

28, 9. Narcissi imagines citavimus quasdam ad 398, 9. — 12. ἐπιχρύσοις. »De capillis inauratis cogita, quorum usus apud veteres statuarios haud infrequens.» W. Laudat Jac. Siebelis in Amalth. II, 263. 19. Apte admonet W. loci Philostrati 413, 26.

29, 10. Καίκοῦ signum nondum editum antea Petr. ex Museo Vindobonensi protulit. De opere cf. Himerium Ecl. XIV, 1. cum not. Wernsdorfii, Tzetz. Chil. VIII, 200. X, 322. Cedren. Annal. p. 265 (322).

30, 4. Orphei statuam in Helicone commemorat Paus. IX, 30. Imagines huic satis similes duas, unam Orphei solius, alteram ejusdem bestiis cincti habes apud Petr. prior est ex Millin Descr. des Tomb. de Canosa, altera ex Cayli Rec. t. IV, pl. XLVIII, 1. — 26. Haec descriptio convenit in universum imagini apud Bouillon I, 29. — ib. vid. Feuerb. Vat. Ap. 36.

31, 7. Εὐρυπιδης. cf. Bacch. 234. — 12. τὴν λύραν veram lectionem habere videtur E. Gerhard A. B. 240, qui laudat Lippert Suppl. I, 182. Malim cum Jacobsio facere, cujus haec sunt verba: »non verisimile est, Callistratum hoc tam insolitum attributum, tamquam rem notam, articulo etiam addito sine pecu-

liari animadversione transmisisse. Sed fac, Bacchum lyram tenere; quomodo eam thyrsos fulcit? Si nobiscum legas τὴν λαίαν, haec difficultates ad unam omnes evanescent.» — 16. Cf. Letronne, la statue vocale de Memnon. Par. 1833.

32, 7. vid. Eratosthenis catasterism. 35. c. not. Schaubach. Loquitur de hoc Aesculapio Müller Arch. 597. — 24. Male inscribitur hoc caput εἰς τὸν Πραξιτέλους Ἔρωτα in edd. Homo juvenis enim (ἔφηβος) est, nec usquam in hac ἐκφράσει deus appellatur. Deleatur igitur Callistratea hujus Amoris commemoratio apud Müller Arch. 119. Heyne Opp. V, 215, alios.

33, 18. ῥίψ. Recte sic emendavit Jacobs ex H. Od. i, 191. — ib. βάσιν τετρασκελῆ. Respicere videtur Jacobsio ad Eur. Hec. 1058.

34, 1. Medeam talem Petrettini repraesentavit ex Pitt. Ercol. I, 13. Vid. etiam Millin. G. Myth. 427. Müller Arch. 646. Libanium ecphr. IV, p. 1090. — ib. Malis μηνύουσα cf. infra 7, 11. — 9. Fuitne τῆς γυναικείας φύσεως? — 15. παιδικὸν λόγον. Videtur respicere Eur. Med. 1247: ἀλλὰ τήνδε γε λαοῦ βραχείαν ἡμέραν παίδων σέθεν, καπειτα θρήνηι, θρήνονος enim dicit. — 18. Athamas a Petrett. exhibetur adhibita G. Myth. II, 400 (tab. 110). — ib. Vide an scripserit Call. τῶν τῆς γραφικῆς καλῶν. — 19. cf. Eur. Bacch. 32.

